

Dr Daniel K. Darko, Ewangelia Łukasza, Sesja 34, Opowieści o zmartwychwstaniu, Łukasz 24

© 2024 Dan Darko i Ted Hildebrandt

To jest dr Daniel K. Darko i jego wykład na temat Ewangelii Łukasza. To sesja 34, Opowieści o zmartwychwstaniu, Łukasz 24.

Witamy ponownie w serii Biblica eLearning [Biblicalelearning.org] na temat Ewangelii Łukasza.

Jak już wiesz z poprzedniego wykładu o aresztowaniu i procesie Jezusa, przeprowadziłem cię przez dłuższy cykl wykładów, aby móc podkreślić szczegóły aresztowania, śmierci i złożenia Jezusa do grobu. Tutaj przechodzimy do krótszej wersji cyklu wykładów, aby podkreślić narracje o zmartwychwstaniu i po zmartwychwstaniu. Jezus zostaje złożony do grobu.

Józef z Arymatei dokonał tego postanowienia. Według Łukasza relacje naocznych świadków dowiodły, że rzeczywiście został złożony w tym grobie. Relacje naocznych świadków sugerowały również, że kobieta poszła przygotować olej do namaszczenia, aby wrócić do grobu i namaścić.

W narracji Łukasza powiedziano nam również, że szabat będzie ważną cechą, ponieważ będą opóźnienia w procesie, dopóki szabat się nie skończy. Tak więc, podążając za tą relacją, zacznijmy mówić o tym, co w tradycji nazywaliśmy historią Wielkanocy lub historią Niedzieli Zmartwychwstania. Zaczynając od tego, co działo się z kobietą, Łukasz 23:54 do 56 przypomina nam, że był to dzień przygotowania i rozpoczął się szabat.

Tego dnia został ukrzyżowany. Kobieta, która przyszła z nim z Galilei, poszła za nim i zobaczyła grób i jak zostało złożone jego ciało. Potem wróciły i przygotowały wonności i maści.

W szabat odpoczywali według przykazań, ale począwszy od rozdziału 24, wersetu 1, pierwszego dnia tygodnia o świcie poszły do grobu, niosąc przygotowane wonności, i znalazły kamień odsunięty od grobu, ale gdy weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy były tym zdezorientowane, oto dwaj mężowie stanęli przy nich w lśniących szatach, a gdy się przestraszyły i pochyliły twarze ku ziemi, człowiek rzekł do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj, ale zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam powiedział, gdy był jeszcze w Galilei, że Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzesznych ludzi i ukrzyżowany, a trzeciego dnia zmartwychwstać. Werset 8, przypomniły sobie Jego dzieła, przypomniły sobie Jego słowa i wróciły od grobu. Opowiedziały to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym.

A Maria Magdalena i Joanna, i Maria, matka Jakuba, i druga kobieta z nimi, opowiedziały to apostołom. Ale słowa te wydały im się częścią opowieści. Nie uwierzyli im.

Ale Piotr wstał i pobiegł do grobu. Nachylił się i zajrzał do środka, zobaczył płótna same w sobie i poszedł do domu, dziwiąc się temu, co się stało. Pierwszą rzeczą, którą należy wywnioskować z tej opowieści, jest spojrzenie na kobietę przy grobie.

Najpierw przyszła ta kobieta z maścią, którą przygotowały, i powiedziano nam, że nie stały z daleka. Weszły do grobu i nie znalazły ciała, a Łukasz używa słowa, że nie znalazły ciała Pana Jezusa, i były zdezorientowane. Wróć do tego, że znalazły dwóch mężczyzn w lśniących szatach, którzy podzielili się z nimi informacją o zmartwychwstaniu, przypominając im, że Ten, którego szukały, zmartwychwstał.

Byli przestraszeni. Pochylili twarze do ziemi i powiedziano nam, że kobieta przyszła, aby opowiedzieć historię jedenastu i innym. Oto, co nam powiedziano.

Zmartwychwstanie było pierwszym świadkiem. Pierwszymi świadkami tej sceny były kobiety. Inne ewangelie przypomną nam nawet, że pierwszą osobą, która ogłosiła, że Jezus zmartwychwstał, była Maria Magdalena.

Łukasz tego nie mówi. Łukasz mówi nam, że kobieta poszła na miejsce zdarzenia i zobaczyła dwóch mężczyzn. Powiedziano im, że Jezus zmartwychwstał.

Przyszli i opowiedzieli uczniom. Byli zdezorientowani. Inni zastanawiali się, co się dzieje.

Piotr powiedział, że nie, pozwól mi to sprawdzić, więc Piotr pobiegł na miejsce, aby sprawdzić osobiście, co się dzieje w grobie. Dowiedział się, że ciała tam nie było, ale płótno, którym owinięte było ciało, nadal tam było. Pierwszą rzeczą, którą chciałbym podkreślić w tej podstawowej historii, z którą jesteśmy tak dobrze zaznajomieni, jest fakt, że Łukasz mówi o dwóch mężczyznach, którzy byli w tej scenie. Kiedy myślimy o narracjach o zmartwychwstaniu, różne ewangelie przedstawiają tego mężczyznę w różnych scenach.

W Ewangelii Łukasza są dwaj mężczyźni, którzy mają na sobie lśniące szaty. Kiedy przechodzimy do Ewangelii Mateusza, Mateusz opisuje ich jako aniołów. W rzeczywistości Mateusz nie opisał ich w liczbie mnogiej.

Mateusz wskazuje na anioła, który podzieli się nowiną, a Marek mówi o młodym mężczyźnie, który opowie im o tym wydarzeniu. Teraz nie chcę, abyście byli zdezorientowani dyskusją o aniołach lub ludzkości, ponieważ anioł jest posłańcem Boga, i nie chcę, abyście uwierzyli choć przez chwilę, że kiedykolwiek myślimy o

biblijnych aniołach, myślimy o ludziach z dwoma skrzydłami na plecach, ubranych na biało i zawsze wyglądających jak w filmach. To dobry sposób, abyśmy wyobrazili sobie te istoty społeczne i sposób, w jaki działają w sferze ludzkości.

Ale aniołowie mogą być posłani w postaci ludzkości. Anioł może pojawić się w postaci tradycyjnego człowieka, jak słyszymy o incydencie w Sodomie i Gomorze i pojawieniu się aniołów. Byli niemal w ludzkich cechach do tego stopnia, że mieszkańcy miasta chcieliby nawet z nimi spać.

Aniołowie pojawiają się w wielu formach. Więc to nie jest tutaj problemem. Jeśli jesteś studentem, zadaniem dla ciebie jest jednak, dlaczego w Ewangelii Łukasza jest dwóch mężczyzn, anioł w liczbie pojedynczej w Ewangelii Mateusza i młody mężczyzna w liczbie pojedynczej w Ewangelii Marka.

Mimo to wszyscy ewangelisci wskazywali na fakt, że na miejscu znajdowała się istota duchowa, która miała oznajmić przybywającym na miejsce, co się naprawdę wydarzyło. Innymi słowy, Bóg nie pozostawił wyobraźni odwiedzających grób próby pojęciowego przedstawienia tego, co się wydarzyło, ale boski posłaniec powiedział im, co się wydarzyło. To nie jest nic nowego w Ewangelii Łukasza, że boscy posłańcy przekażą nowinę.

Jeśli pamiętacie, boski posłaniec przekaże Maryi nowinę. Boski posłaniec przekaże nowinę pasterzom na polu. Boscy posłańcy przekażą nowinę w Ewangelii Łukasza.

Nie jest to nie do pomyślenia w ramach koncepcyjnych, jeśli lubisz kosmologię pierwszego wieku wyobrażać sobie w tych kategoriach. Chrystus zmartwychwstał, a stwierdzenie, które wyróżnia się dla mnie, brzmi: Dlaczego czekasz i szukasz umarłych dla żyjących wśród umarłych? Dlaczego przychodzisz, jakbyś przychodził, aby zatroszczyć się o martwe ciało, trupa, istotę bez życia, kiedy on żyje i już tam kontynuuje swoją posługę? Dlaczego szukasz porażek życia w postaci śmierci, kiedy Pan zwyciężył nad życiem i zmartwychwstał, i jest tam, głosząc moc Boga i przyjście tego Mesjasza na nasz świat? Kiedy patrzysz na ten fragment, chcę narysować pewne paralele i pokazać ci inne paralele, które możesz zauważyć, czytając inne ewangelie.

Po pierwsze, zauważ, że kiedy czytasz relację Mateusza, jak ci pokazałem, Mateusz mówi o aniele, Łukasz mówi o dwóch młodzieńcach, a Marek mówi o młodzieńcu. Inną rzeczą, którą zauważasz, jest to, że u Mateusza anioł Pański zstąpił z nieba, przyszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Marek nie przejmował się tymi szczegółami aż tak bardzo, ale wskazał tylko, że widzieli, że kamień został odsunięty, i tak samo było w przypadku Łukasza, kamień został odsunięty.

Mogę pokazać wam jeszcze kilka paraleli. Kiedy na to patrzymy, patrzycie na kobietę, która weszła, i zdajecie sobie sprawę, że u Mateusza to Maria Magdalena, inna Maria, poszła do grobu. U Marka to Maria Magdalena poślubiła matkę Jakuba i

Salome, o której Mateusz nie wspomina, a potem przechodźcie do Łukasza. To Maria Magdalena. To Joanna i Maria, matka Jakuba i innych kobiet. Nie wspomina Salome. Ja jednak nie chcę, abyście stracili z oczu to, co dzieje się u Marka i Łukasza w tym względzie, ponieważ w przypadku kobiet wszystkie wspominają inne kobiety, a chodzi o to, że podkreślają niektóre kobiety, które ich zdaniem były znaczące w ich narracji.

Orędzie zmartwychwstania jest takie. Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tutaj, ale zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam powiedział, gdy był jeszcze w Galilei, że Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzesznych ludzi i ukrzyżowany, a trzeciego dnia zmartwychwstać, i przypomnieli sobie Jego słowa z wersetu 13.

Tego samego dnia, a mianowicie tego samego dnia zmartwychwstania, dwaj mężczyźni szli do wioski zwanej Emaus, około siedmiu mil od Jerozolimy, i rozmawiali ze sobą o wszystkich tych rzeczach, które się wydarzyły. Gdy rozmawiali i dyskutowali ze sobą, sam Jezus zbliżył się i szedł z nimi, ale ich oczy były niewidoczne. Zapytał ich, jaką rozmowę prowadzą ze sobą w drodze. A oni stali i smutni, wtedy jeden z nich, imieniem Kleofas, nawiasem mówiąc, to jest jedyne miejsce, w którym jest wspomniany Kleofas, odpowiedział mu: Czy jesteś jedynym gościem w Jerozolimie, który nie wie, co się tam wydarzyło w tych dniach? I powiedział im: Co takiego? I powiedzieli mu o Jezusie z Nazaretu, mężu, który był prorokiem, potężnym w czynie i słowie przed Bogiem i całym ludem, i jak nasi arcykapłani i przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali.

Ale myśmy mieli nadzieję, że to on odkupi Izraela, tak, a poza tym wszystkim, jest już trzeci dzień odkąd te rzeczy się wydarzyły. Ponadto, niektóre kobiety z naszej kompanii zadziwiły nas, poszły do grobu wcześniej rano, a kiedy nie znalazły jego ciała, wróciły mówiąc, że miały nawet wizję aniołów, którzy powiedzieli, że on żyje. Niektóre z tych, które były z nami, poszły do grobu i znalazły go tak, jak kobiety mówiły, ale go nie widziały.

I rzekł do nich: O, nierozumni, powolni sercem, by uwierzyć, że wszyscy inni prorocy przemówili, czyż nie było konieczne, aby Chrystus cierpiał te rzeczy i wszedł do swojej chwały, i zaczął od Mojżesza i wszystkich proroków? On tłumaczył im we wszystkich pismach rzeczy dotyczące siebie. Te opowieści często odnoszą się do Jezusa ukazującego się dwóm na drodze do Emaus. Należy pamiętać, że w tym pojawieniu się mówimy o dwóch mężczyznach, którzy nie są częścią 11 apostołów.

Tak więc nie mówimy o 11, z których Judasz już nie istnieje. Mówimy o innych apostołach, których nie wymieniono z imienia, a jeden z nich zostanie tutaj wymieniony przez Łukasza jako Kleofas. Inną rzeczą, którą należy zauważyć w tej części opowieści, którą do tej pory przeczytałem, jest fakt, że Jezus dołączył do rozmowy z nim, z nimi o nim.

Tego samego dnia zmartwychwstał i powiedziano nam, że w tym momencie nikt jeszcze nie miał fizycznego kontaktu z Jezusem. Kobieta usłyszała od dwóch mężczyzn, że zmartwychwstał. Piotr poszedł na miejsce i zobaczył, że go tam nie było.

Ci mężczyźni opowiedzą, że to, co widzieli lub co usłyszeli od kobiety, jest opowieścią o wydarzeniu, jakby to była wizja anioła, który powiedział im, co się wydarzyło. Jezus przyłączył się do rozmowy o nim i udawał, że nie wie, co się dzieje. Ci dwaj mężczyźni byli zdeorientowani, byli smutni i zastanawiali się, dlaczego to się stało. Wydawali się zaniepokojeni na drodze do Emaus, błędząc w tej wielomilowej podróży.

Chociaż nie znamy dokładnego miejsca Emaus, Łukasz mówi nam, że jest to miasto Żydów, które znajduje się zaledwie kilka mil od Jerozolimy. A tak przy okazji, jeśli nie mieszkasz w Ameryce, przejście kilku mil to nic. Kiedyś chodziłem o wiele dalej na farmę mojego wujka.

Okej, więc ci mężczyźni myśleli tylko o tym, co zrobimy, ale Jezus spotka ich po drodze. To tak, jakby inni otrzymali wiadomość i mieli system wsparcia w Jerozolimie. To tak, jakby ci dwaj naśladowcy Jezusa byli tak przytłoczeni, że potrzebowali samego Jezusa, aby przyszedł i im coś pokazać.

Gdy opowiadają o tym, co wydarzyło się w Jerozolimie, dowiadujemy się, że nie mogli go rozpoznać, chociaż byli bardzo smutni. Przypominają sobie doświadczenia lub historie, które usłyszeli o Jezusie. Co jest interesujące w tej historii, to ich mesjańskie oczekiwanie.

Znalazłem to intrygujące w wersecie 21, wersie, który często nie jest w ogóle wspominany, gdy ludzie o tym mówią, że ten człowiek miał nadzieję, że Jezus będzie wyzwolicielem Izraela. Dlaczego tracimy z oczu ten wers? Nie chcę, żebyś o tym zapomniał. Nie chcę, żebyś o tym zapomniał, ale zanim to rozwinę, pozwól, że przypomnę ci, że wspomnieli również Jezusowi, że w rzeczywistości relacja naocznego świadka tej sceny została im również przeniesiona, że wiedzą od kobiety, że Jezus zmartwychwstał i że ich grupa ma syna.

Jak nam wcześniej powiedziano, Piotr poszedł na miejsce, aby sprawdzić, czy to prawda, i potwierdzili, że ciała nie było w grobie, a Jezus słuchał, jak jego uczniowie opowiadali historię jego zmartwychwstania, a podczas gdy słuchał, jak opowiadali tę historię, intrygujące w tej historii jest coś niemal splecionego z ich smutkiem, że wyzwolicielem Izraela zniszczył ich nadzieje i nie wiedzą, co się dzieje. Przypomnę, że Jezus mówił o królestwie Bożym w serii w Ewangelii Łukasza. Do tej pory zwracałem twoją uwagę raz po raz, gdy Jezus mówił o królestwie Bożym, ale zbyt często ci ludzie byli zainteresowani Izraelem do tego stopnia, że byli zaskoczeni królestwem Bożym i zasięgiem królestwa Bożego. Czy pamiętasz, kiedy próbowali negocjować, kto będzie największy? Mam na myśli, że gdybyś znał uczniów Jezusa, byłiby tacy jak ty i ja.

Naprawdę chcieliby, aby proroctwa mesjańskie się spełniły, aby wyzwolicie Boga, Mesjasz, przybył, mesjasz pozbył się tych obcych okupacji, a następnie mesjasz przywrócił królestwo i jego terytoria jak za czasów Dawida, a lud Boży żył w pokoju. Spodziewali się tego, ale czy to właśnie mówił im Jezus? Nie! Jezus mówił o królestwie Bożym. Nawet gdy Jezus był poza terytorium żydowskim, mówił o królestwie Bożym. Gdy był w Samarii, mówił o królestwie Bożym. Czyż nie jest interesujące, że naśladowcy Jezusa chcą wierzyć w to, w co chcą wierzyć? Mam przyjaciela, który lubi mi o tym przypominać i lubi mówić rzeczy w stylu Daniela. Powiem ci tę głęboką rzecz, o której nigdy nie powinienś zapominać, i zwykle to mówię. Mówił, że ludzie będą robić to, co chcą, i ludzie nie będą robić tego, czego nie chcą. Koniec kropka.

Jak głębokie to jest? Cóż, wydaje się to bardzo proste, ale o to właśnie chodzi. Zajmujemy nasze umysły naszymi własnymi oczekiwaniami, koncepcjami, założeniami i założeniami i mówimy: Boże, to jest pakiet.

Chcemy, żebyś to przepracował. Uczniowie robili właśnie to, nawet w drodze do Emaus. Pozwól, że przypomnę ci o czymś innym.

W Dziejach Apostolskich powiedziano nam, że Jezus ukazał się w Dziejach Apostolskich rozdział 1, werset 3. Ukazywał się uczniom przez 40 dni po zmartwychwstaniu i głosił o Królestwie Bożym. A następnie w Dziejach Apostolskich rozdział 1, werset 6, w całości, ta sama pętla, mówiąca nam o tym, o czym powinniśmy pamiętać, kiedykolwiek czytamy tę relację tutaj, uczniowie odwracają się i pytają Jezusa: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi? Teraz bądź cierpliwy wobec tych, którzy są nacjonalistami. Bądź cierpliwy.

Jeśli cokolwiek, uczniowie Jezusa, którzy byli z nim, przypominają nam, że jeśli nie potrafili podążać za naukami samego Jezusa z tą absolutną jasnością i potrzebowali pentagramów, aby włączyć rzeczy, to jeśli uważasz, że mają bardzo twarde serca lub silne umysły, może twój umysł i mój umysł są jak kamienie mocniejsze od ich. Mieli nadzieję, mówi Łukasz. Powinniśmy wiedzieć, na co liczyli. Mieli nadzieję, że przyjdzie, aby wyzwolić Izrael, a nie przyszedł.

A potem mówią, nawiasem mówiąc, kobieta tam poszła, a innymi słowy, ukrzyżowanie zniweczyło ich cel. W Ewangelii Jana ukrzyżowanie zniweczyło ich cele do tego stopnia, że Piotr zabrał sześciu uczniów, aby wrócili do Galilei i zaczęli łowić ryby w Jordanie. Myślą, że wszystko stracone.

Ale skoro jeszcze mówimy o tych dwóch facetach, przypomnijcie sobie, co się stanie, gdy zbliżą się do wioski Emaus, do której szli. On, Jezus, zachowywał się tak, jakby miał iść dalej, ale oni nalegali na niego, mówiąc: Zostań z nami, bo zbliża się wieczór, a dzień już się skończył. Wszedł więc, aby zostać z nimi.

Gdy był z nimi przy stole, wziął chleb, pobłogosławił go, połamał i dał im. Ich oczy były otwarte i poznali Go, a On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: Czyż serce nasze nie pałało w nas? Gdy rozmawiał z nami w drodze, otworzył nam Pisma i wstał tej samej godziny. Wrócili do Jerozolimy i znaleźli Jedenastu i tych, którzy z nimi byli, zebranych, mówiących: Pan prawdziwie zmartwychwstał. Ukazał się Szymonowi.

Potem opowiedzieli, co wydarzyło się na drodze i zobaczyli, i jak Go poznali przy łamaniu chleba. Teraz, zanim przejdziemy do tak wielu konstrukcji eucharystycznych, pozwólcie mi po prostu podkreślić kilka kluczowych rzeczy z tego fragmentu, abyśmy mogli pamiętać, co się dzieje. Na drodze do Emaus mężczyźni byli faktycznie zaskoczeni.

Utrudniano im rozpoznanie, kim był Jezus. I tak oto wydarzyła się fajna rzecz, której chciałbym być na miejscu Jezusa, aby faktycznie posłuchać, ponieważ myślę, że fajnie byłoby móc usłyszeć, och, czy nie wiecie o tym facecie Jezusie, i ukrzyżowali go, a potem, nawiasem mówiąc, mieliśmy historię o kobiecie, a Jezus zdał sobie sprawę, że tak naprawdę zachowali całą historię w całości. To dobrze.

Teraz mogą być prawdziwymi świadkami. Teraz mogą mówić prawdę o tym, co wiedzą i słyszą. Jednak ich oczy miały się otworzyć, gdy udało im się namówić Jezusa, aby spędził z nimi noc, i zaczęli jeść.

Teraz chciałbym przypomnieć, że jeśli jesteś studentem, który myśli o pracy magisterskiej i nadal próbuje śledzić ten cykl wykładów, chciałbym zachęcić cię do zastanowienia się nad opowieściami o posiłkach w Ewangelii Łukasza. Tak wiele rzeczy w Ewangelii Łukasza dzieje się w czasie posiłku. Posiłek to miejsce, w którym grzesznik będzie służył Jezusowi na niekorzyść faryzejskiego gospodarza i faryzejskiej publiczności.

Mamy tak wiele niezwykłych momentów posiłków. To prawie jak to, co powiedziałem moim studentom w Ameryce, amerykańska służba, której kościół nie zrobił, ponieważ w Ameryce lubimy jedzenie, a jeśli weźmiesz Ewangelię Łukasza, Jezus jest Amerykaninem. Lubił służbę wokół jedzenia.

Wziął chleb, połamał go i pobłogosławił. To była po prostu formuła Eucharystyczna i jak tylko dał im jedzenie, dał im je. Bum! Stało się jasne. Jezus wskazuje na fakt, że są głupi, nie wierząc w to, co prorok powiedział o cierpieniu i chwale Mesjasza.

Tak, Jezus zostanie z nimi i podzieli się z nimi chlebem, ale gdy Jezus zniknął, zaczęli zdawać sobie sprawę, jak jego słowa wywoływały to wewnętrzne palenie, pozytywny akcent od wewnątrz, pozytywne uczucie od wewnątrz, a gdy udali się do Jerozolimy, spotkali resztę uczniów. Po raz pierwszy słyszymy coś, czego Łukasz nam nie powiedział. Z relacji, którą usłyszeli w Jerozolimie, wynika, że Jezus objawił się

również osobiście Szymonowi, zanim tam dotarli. Co Łukasz tutaj robi? Cóż, Łukasz mówi nam, że kobiety były świadkami w grobie, aby zobaczyć, że grób jest pusty.

Piotr jest świadkiem, że grób jest pusty, a Łukasz mówi nam, że mężczyźni, dwaj mężczyźni na drodze do Emaus, są naocznymi świadkami Jezusa jako osoby, która została wskrzeszona z martwych. Łamał z nimi chleb. Nie tylko wchodził z nimi w interakcje.

On uczynił z nimi to, co ludzkie, i ukazał się im w tej ludzkiej postaci. W Dziejach Apostolskich Łukasz przypomina nam, że ukazał się im, nauczał i zajmował się nimi przez 40 dni. Łukasz chce, abyśmy zdali sobie sprawę, że zmartwychwstanie Jezusa nie jest fikcją.

Jak Paweł powie później, gdyby Chrystus nie zmartwychwstał, nasza wiara byłaby daremna, a w następstwie tego, w relacji z Jerozolimy, zobaczymy coś bardzo, bardzo interesującego, co się wydarzy, gdy Jezus, jako ci dwaj dołączyli do reszty 11 i podzielili się swoim doświadczeniem z Jezusem. Po wersecie 36, gdy rozmawiali, to znaczy teraz są z nimi w Jerozolimie, gdy rozmawiali w tym domu w Jerozolimie z 11 i kilkoma innymi o tych rzeczach, sam Jezus stanął pośród nich i powiedział do nich: Szalom, pokój wam. Zdumieli się.

i przestraszyli się i myśleli, że widzą ducha. Zauważ, że myśleli, że widzą ducha. Łukasz powie, że kwestia ta zostanie poruszona, i powiedział im, dlaczego jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości rodzą się w waszych sercach? Zobaczcie moje ręce i moje stopy; to jestem ja sam. Dotknijcie mnie i zobaczcie.

Bo duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że ja mam. A gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi. A gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i dziwili się, rzekł do nich: Macie tu coś do jedzenia? Inna posługa żywnościowa.

Dali mu kawałek pieczonej ryby, jeśli lubisz grillowaną rybę, a on wziął ją i jadł przed nimi. Potem rzekł do nich: Oto moje słowa, które wam powiedziałem, gdy jeszcze byłem z wami: że wszystko, co o mnie napisano w prawie Mojżesza i proroków, i synów, musi się wypełnić.

Potem otworzył ich umysły, aby zrozumieli Pisma. Pisma tutaj oznaczają prawa, proroków i Psalmy. I powiedział im. Tak więc jest napisane, że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać, a w Jego imieniu głoszone będzie nawrócenie dla odpuszczenia grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy.

Wy jesteście świadkami tych rzeczy, a oto ja posyłam na was obietnicę mojego ojca. Ale pozostańcie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości. To jest wiele zdumiewających.

Jezus ukazuje się im, wita ich i mówi pokój. Pokój wam, jeśli macie wątpliwości, jeśli macie kłopoty, pokój, pokój. W ciągu ostatnich dwóch lat moi uczniowie z różnych części świata znudzili się tym, że powtarzam najważniejsze słowo, którego nauczyłem się w Brazylii.

Tranquilo , relaks, pokój. Mogę sobie wyobrazić Jezusa widzącego grupę mężczyzn gromadzących się z kilkoma kobietami, przestraszonych, nie wiedzących, co robić, a nawet widzących Jezusa wśród nich, zastanawiających się, czy jego duch tam jest, czy nie. Mówi tranquilo , shalom, pokój, relaks.

Jeśli się zastanawiasz, to jest duch inny niż Ewangelia Jana, w której mówimy o Tomaszu. Tutaj nie mamy historii Tomasza.

Jeśli się zastanawiasz, to jest duch. Łukasz mówi, że relacja naocznego świadka. Jezus powiedział, że jest gotowy pokazać im dowody swojego ukrzyżowania z rąk i stóp i pokaże im dokładnie to.

Widzisz, strach przed myśleniem jak duch spowodował potrzebę dostarczenia dowodów na coś, czego można dotknąć i zobaczyć. Fałszywi świadkowie to ci, którzy świadczą o tym, czego nie widzieli, nie słyszeli lub nie doświadczyli. Jezus oferuje tym ludziom w Jerozolimie, tak jak w Emaus, coś do zobaczenia i jedzenie, którego mogliby zjeść, aby mogli dotknąć, aby stali się prawdziwymi świadkami.

Kiedy Jezus opowiadał o wydarzeniach z pism, a mianowicie z Tory, proroków i Psalmów, w pełni zdawali sobie sprawę z wypełnienia pism, jak Mesjasz im to jasno wyjaśnił. Druga reakcja tych, którzy byli przestraszeni, teraz zmienia się na reakcję tych, którzy byli przepełnieni radością. Słowo cud jest tutaj użyte w pozytywnym znaczeniu, aby powiedzieć, że byli oszołomieni radością.

Teraz widzą coś radosnego, ale nawet nie wiedzą, jak to wyjaśnić. Dowód zmartwychwstania jest jasny. Zjada z nimi grillowaną lub pieczoną rybę podczas innego posiłku i otwiera ich umysły, aby zrozumieli, co prorocy powiedzieli o Mesjaszu.

Obietnica została spełniona, a następnie Jezus przypomina im, że będą świadkowie. Innymi słowy, to, co się dzieje, to to, że przekaże im ten proroczy płaszcz. Znamy tę tradycję z Izraela, gdzie widzimy Eliasza i Elizeusza, a także Mojżesza i Jozuego.

Płaszcz proroczy jest przekazywany dalej. Oni będą głosem. Będą świadkami.

Oni będą tymi, którzy będą ogłaszać te wyrocznie. I kiedy myślisz o nich, gdy Łukasz je opowiada, chcę to ponownie poruszyć i przeczytać je tak, jak on to mówi. Prorocy są dla proroctw, pism, które się tutaj spełniają, że jest napisane, że Chrystus będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał, a to pojawienie się, że pokuta dla

odpuszczenia grzechów będzie głoszona w Jego imieniu wszystkim narodom, nie tylko Izraelowi, zaczynając od Jerozolimy.

Wy jesteście świadkami tych rzeczy i oto: posyłam was jak proroków. Posyłam was, abyście mnie zastąpili. Posyłam was, aby obietnica Ojca trwała.

Zasadniczo, ta prorocza zapowiedź dotyczy tych pięciu kluczowych rzeczy. Jedną, że będzie cierpieć i zmartwychwstanie trzeciego dnia. To właśnie się wydarzyło.

Następnie, pokuta będzie głoszona wszystkim narodom. To będzie się zaczynać od Dziejów Apostolskich. Ludzie otrzymają przebaczenie za swoje grzechy.

To zacznie się od rozdziału 2 Dziejów Apostolskich. Dokładnie Dzieje Apostolskie rozdział 2, werset 38. Usłyszymy powtórzenie części tej formuły. Będą świadkami z Jerozolimy.

Dzieje Apostolskie rozdział 1, werset 8. Obietnica ducha przyjdzie do nich, nawet gdy będą świadkami jego wstępowania. Dzieje Apostolskie rozdział 1 i rozdział 2. Jak to ujął Johnson. Tutaj, pod koniec ewangelii, znajdujemy składniki proroctwa i spełnienia.

A. Pisma mówią o Jezusie.

B. Istnieje boska konieczność wydarzeń związanych z jego posługą, śmiercią i zmartwychwstaniem.

C. Ta boska konieczność wyraża się w wypełnieniu znaczenia próby Tory.

D. Tora obejmuje prawa Mojżesza, proroka i pisma Psalmów.

Nie mogę zakończyć Ewangelii Łukasza bez przypomnienia, że kiedy Łukasz opowiada o zmartwychwstaniu i sytuuje te wydarzenia oraz mówi o mocy z góry pochodzącej od uczniów, w rzeczywistości tworzy doskonałe przejście do początku Dziejów Apostolskich. Będą świadkami.

Ale tutaj, w samym Łukaszu, Łukasz przedstawia nam czterech naocznych świadków zmartwychwstania. Są cztery naoczne świadectwa, o których nie powinniśmy zapominać, abyśmy nie myśleli, że zmartwychwstanie było nieuchwytne. W rzeczywistości kobiety były świadkami zmartwychwstania, gdy odwiedziły grób i odkryły, że grób jest pusty.

Kamień został odsunięty, a anioł powiedział: dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma go tu. Tak, zmartwychwstał. Relacja naocznego świadka Piotra, który pobiegł do grobu, zajrzał do środka i zobaczył, że żyjący leżą martwi, ciało nie było martwe, kamień został odsunięty.

Jezus zmartwychwstał i zmartwychwstał prawdziwie. Odniósł zwycięstwo nad śmiercią. I historia tych dwóch mężczyzn na drodze do Emaus, w której weszli w swoją własną walkę i oczekiwanie Mesjasza dla Izraela, rozmawiając o tym Jezusie, a następnie zaczęli opowiadać, co powiedziała kobieta i jak niektórzy z ich rówieśników również poszli, aby to potwierdzić i opowiedzieć o kamieniu, który został odwalony i uświadomić sobie, tak, Jezus zmartwychwstał.

Trzecia relacja naocznego świadka dotyczy tych dwóch, którzy widzieli, jak Jezus łamał z nimi chleb i ich oczy się otworzyły. Czwarty incydent, jeśli chodzi o relację naocznego świadka, to to, co wydarzyło się w Jerozolimie, gdzie Jezus ukazał się uczniom w Jerozolimie. 11 i, jak wyjaśnia Łukasz, inni, którzy są z nimi obecni.

Łukasz mówi nam, że istniały relacje naocznych świadków potwierdzające, że zmartwychwstanie Jezusa nie było nieuchwytną wyobraźnią. Ale w rzeczywistości są to rzeczy, które ludzie widzą. A najbardziej ludzką rzeczą, jaką mogła zrobić zmartwychwstała osoba, aby obalić pogląd, że być może była duchem, było to, że jadła.

Zjadł z człowiekiem w Emaus i jadł z tymi w Jerozolimie. A potem powiedziano nam, że wstąpi. Ten Jezus, jak mówią nam Dzieje Apostolskie, którego widzicie idącego, powróci w ten sam sposób.

Zmartwychwstały Jezus. Przyjaciele, mam nadzieję, że kiedy będziecie słuchać z nami tych wykładów o Ewangelii Łukasza, nie zapomnicie, że Łukasz zostawił nas w wersecie 50, przypominając nam, że Jezus wyprowadzi ich daleko do Betlejem. A potem ich pobłogosławi.

A potem zostanie zabrany z nieba. Będą czcić i wrócą do Jerozolimy. Jezus, ten, który przyszedł jako Mesjasz świata, nie tylko Żydów, który przyszedł i działał w tradycji Żydów, który nigdy nie przyszedł, aby dekonstruować judaizm lub tradycje żydowskie, ale który przyszedł w wypełnieniu mesjańskich proroctw Żydów, nie tak, jak większość się spodziewała, ale jako Mesjasz świata, przyszedł, aby zbawić świat.

Kiedy Łukasz, poganin, pisze do Teofila, przypomina mu, że Jezus przyszedł zgodnie z prorocką tradycją i spełnił wszystkie prorockie oczekiwania. On sam działał jako prorok. Nauczyciele prawa źle go zrozumieli.

Jego własni uczniowie źle zrozumieli zakres jego posługi. Ale ten Jezus przyszedł dla wszystkich. W Ewangelii Łukasza był tam dla wyrzutków, pasterzy, wdów, trędowatych i biednych.

Był tam również dla elity, bogaczy. Sam Teofil myśli o Józefie z Arymatei, myśli o Zacheuszu i myśli o wszystkich tych wybitnych ludziach. Jezus przyszedł również dla nich.

Jezus przyszedł także dla mężczyzn i kobiet. Mężczyźni podążali za nim tak samo jak kobiety. Przyszedł, aby służyć dzieciom, a czasami używamy dzieci jako przykładowych lekcji dla dorosłych, aby mogli je naśladować.

Jeśli jesteś studentem Luke Act i chcesz zacząć zgłębiać niektóre kluczowe szczegóły Luke Act podczas tej serii wykładów, umieściłem kilka obszarów, na które powinieneś zwrócić uwagę i zacząć zgłębiać je bardziej. Naukowcy zgłębili kilka obszarów, ale myślę, że trzeba zrobić więcej. Wiele napisano o Duchu Świętym w Luke-Acts, ale niewiele można znaleźć w społeczności czasu w Luke-Acts.

Niewiele napisano o uzdrawiającej i współczującej postudze Jezusa w Ewangelii Łukasza i Dziejach Apostolskich. Aniołowie i demony przerażają ludzi, więc nie chcą ich studiować. Czy chcesz je studiować? Saduceusze i faryzeusze w Ewangelii Łukasza, w Ewangelii Łukasza, a nawet w Dziejach Apostolskich różnią się od innych Ewangelii.

Chcesz je studiować. Bogaci i biedni, Samarytanie, grzech i zbawienie, a może powinienem sprawić, że niektórzy pastory poczują się nieswojo. Jeśli jesteś pastorem, który mnie słucha, w Ewangelii Łukasza i Dziejach Apostolskich przebaczenie jest niemal zawsze uwarunkowane skruchą.

Więc ci, którzy głoszą tanią ewangelię, powinni pamiętać, że w Ewangelii Łukasza-Dzieje Apostolskie, aby otrzymać przebaczenie, trzeba pokutować za grzechy. Inną rzeczą, na którą być może powinien zwrócić naszą uwagę Luke Timothy Johnson, jest proroczy Jezus w Ewangelii Łukasza i motyw świadectwa, jaki znajdujemy w Ewangelii Łukasza. Jest wiele innych rzeczy, które mógłbym dodać do tego tematu, ale mam nadzieję, że kiedy zobaczysz ten ekran, będziesz mógł faktycznie zatrzymać się na liście, którą mam na ekranie, abyś mógł ją zbadać.

Pomyśl o tych tematach. Jeśli jesteś studentem, który próbuje studiować więcej, myślę, że jest więcej rzeczy w Dziejach Łukasza, szczególnie w kontekście globalnego chrześcijaństwa i perspektywy różnych ludzi z różnych części świata, które jeszcze nie zostały zbadane. Moi przyjaciele z Bliskiego Wschodu, namawiam was, abyście zaczęli myśleć o zbadaniu tych tematów.

Musimy wiedzieć, jak te rzeczy rozgrywają się z waszego kulturowego pryzmatu. Mam nadzieję, że gdy będziecie śledzić z nami tę serię wykładów, zaczniecie rozwijać pewne zainteresowanie pismami Łukasza. Łukasz napisał prawdopodobnie jedną trzecią Nowego Testamentu, obejmującą Ewangelię Łukasza i Dzieje Apostolskie.

W tej serii 34 wykładów starałem się przeprowadzić Cię przez całą Ewangelię, uważnie próbując przeczytać każdy wers tekstu. Muszę przyznać, że nie mogłem zagłębić się w szczegóły w niektórych obszarach, w których chciałbym to zrobić, ze względu na charakter serii wykładów, ale starałem się podkreślić kwestie, które są

ważne w tym obszarze, abyś mógł je zbadać. Po zakończeniu tej serii gorąco polecam serię wykładów Dzieje Apostolskie w serii wykładów biblijnych e-learningowych, którą prowadzi mój kolega, mój przyjaciel, który wie, co robi, o wiele lepiej niż ja wiem, co robię.

Napisał zdecydowanie największy komentarz do Dziejów Apostolskich, jaki widziałem, 4000 stron. Craig Keener wygłosił serię wykładów na temat Dziejów Apostolskich w ramach biblijnej serii wykładów e-learningowych na temat Dziejów Apostolskich. Gorąco namawiam do zrozumienia myślenia Łukasza, teologicznych ram Łukasza i kontinuum wzorca myślowego Łukasza od tej serii do serii na temat Dziejów Apostolskich, ponieważ kiedy uczę Łukasza, na przykład, uczę Łukasza-Dzieje Apostolskie.

Lepiej jest nauczać Łukasza-Dzieje Apostolskie razem w ten sposób i gorąco zachęcam was do naśladowania tego. Do tej pory starałem się powstrzymywać, aby nie być tak pasterskim w tym procesie, ale chcę dodać was tutaj trochę. Ta relacja napisana do Teofila była pisaniem naśladowcy Chrystusa do innego naśladowcy Chrystusa lub aby zainspirować wiarę w Chrystusa.

Innymi słowy, Ewangelia Łukasza jest przeznaczona dla chrześcijan, aby lepiej zrozumieć naszą wiarę i rozwijać się w naszej drodze z Bogiem. Nie jest to tekst przeznaczony tylko do świeckich celów gdzieś tam. Jako chrześcijanin, namawiam cię do czytania Łukasza-Dzieje Apostolskie z chrześcijańskiego punktu widzenia.

Zachęcam was do dążenia do życia według nauk Pana Jezusa Chrystusa. Zachęcam was do otwarcia się na działanie Ducha Świętego. Zachęcam was do podjęcia zadania służby, służenia zwykłym ludziom wśród nas.

Zachęcam was do głoszenia dobrej nowiny ubogim, jak i bogatym. Zachęcam was do powstania i pokazania światu zbawienia w Chrystusie Jezusie i nadziei, którą On nam przynosi. Zachęcam was do zastanowienia się nad tym, co moglibyście zrobić z pomocą Pana Jezusa Chrystusa, aby odmienić czyjeś życie.

Dziękuję bardzo za śledzenie tej serii wykładów. To była dla mnie przyjemność i zaszczyt wiedzieć, że uczysz się czegoś z nami w tej serii wykładów. Niech Bóg cię błogosławi i rozpali w tobie nowy ogień.

Niech cię wzmocni i rozpali. Niech odrzuci strach z twojego serca i rozpali cię dla celów ewangelii. Niech Bóg udzieli ci łaski, abyś otworzył usta i odważnie mówił o Jezusie Chrystusie.

I niech Pan Jezus Chrystus błogosławi cię i błogosławi ci we wszystkim, co robisz dla Jego imienia. Amen. Dziękuję.

To jest dr Daniel K. Darko w swoim nauczaniu o Ewangelii Łukasza. To jest sesja 34, Opowieści o zmartwychwstaniu, Łukasz 24.